

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8002/2025
07.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Бранислава Босиљковића и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Бајић, адвокат из ..., против тужених Стамбене заједнице зграде у Београду, Обилићев венац бр. .. и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Тамар Гвозден, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4371/24 од 24.10.2024. године, у седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4371/24 од 24.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4371/24 од 24.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10657/18 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован основни тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да је ништав уговор о међусобним правима и обавезама закључен између тужених у ОП – П 1422-2018 од 27.02.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да уговор о међусобним правима и обавезама закључен између тужених нема дејства према тужиоцима, те да се обавезу тужени да им уступе заједничке делове стамбене зграде – таван који се налази изнад станова тужилаца под истим условима. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да солидарно туженима као солидарним повериоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 155.250,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4371/24 од 24.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена

пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

На ревизију тужилаца тужени су благовремено одговорили.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Одлуке нижестепени судова заснивају се на становишту о пуноважности уговора закљученог између тужених која је испитивана у формалном и материјалном смислу применом одговарајућих одредаба Закона о становању и одржавању стамбених зграда и Закона о облигационим односима, а које не одступа од становишта Врховног суда изнетог у одлукама које се заснивају на битно истоврсном чињеничном утврђењу. Како ни ревидент не указује на то да постоји одступање од досадашње судске праксе, а наведена питања су довољно расправљена у судској пракси, нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 29.06.2018. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 100.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић